

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

และ

ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๕๗๔
และ
ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๕๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๕๗๔</p> <p style="text-align: center;">_____</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือ เกล้าฯ สั่งว่า</p> <p>โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรควบคุมกิจการ ขายทอดตลาดและค้ำของเก่าให้ดีขึ้น</p> <p>จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยหมاتตราต่อไปนี้</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ค้ำของเก่า พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">_____</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย การควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า“พระราชบัญญัติ ค้ำของเก่า พ.ศ. ...”	
มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หนึ่งร้อยยี่สิบสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	เพื่อให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมี ระยะเวลาเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตาม กฎหมาย
	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔</p> <p>(๔) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>(๕) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใด ซึ่งขัด หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	เพื่อยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การขายทอดตลาดและค้ำของเก่าทั้งหมด เพื่อปรับปรุงใหม่ทั้งฉบับ

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์ที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์ที่ใช้แล้ว ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย</p> <p>“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์ที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์ที่ใช้แล้ว</p> <p>“ค้ำของเก่า” หมายความว่า การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนของเก่าเพื่อแสวงหากำไรเป็นปกติธุระ และมีได้เป็นการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเป็นครั้งคราว</p> <p>“ร้านค้าของเก่า” หมายความว่า สถานที่รับซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนของเก่า สถานที่เก็บของเก่า หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการประกอบกิจการค้ำของเก่าไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรืออื่นๆ</p> <p>“สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ตามกฎหมายว่าด้วยจดแจ้งการพิมพ์</p> <p>“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ค้ำของเก่า</p> <p>“ผู้ได้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ค้ำของเก่า</p> <p>“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ค้ำของเก่า</p> <p>“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดคำนียาม “ค้ำของเก่า” “ร้านค้าของเก่า” “สิ่งพิมพ์” “อิเล็กทรอนิกส์” “ผู้ขอรับใบอนุญาต” “ผู้ได้รับใบอนุญาต” “ใบอนุญาต” “เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพื่อให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติการตามกฎหมายและรองรับการประกอบธุรกิจด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>มาตรา ๑๕ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี ตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และนายตรวจ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต และว่าด้วยกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	
	<p>หมวด ๑</p> <p>การประกอบกิจการค้ำของเก่า</p> <p>_____</p> <p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดประเภทของเก่าที่ต้องขอรับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการค้ำของเก่านั้นได้</p> <p>ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่ประกอบกิจการค้ำของเก่านั้น ยื่นคำขอรับ</p>	<p>กำหนดให้การขออนุญาตในการประกอบกิจการค้ำของเก่าเฉพาะประเภทของเก่าที่รัฐต้องควบคุมหรือกำกับ เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเท่านั้น</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค่าของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	ใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นมีผล บังคับใช้	
<p>มาตรา ๔ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการอาชีพ ดังต่อไปนี้ โดยมีได้รับอนุญาตสำหรับกิจการนั้น ๆ จาก เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต</p> <p>(๑) การขายทอดตลาด นอกจากการขาย ทอดตลาดซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นผู้ขาย หรือการ ขายทอดตลาดเพื่อ ประโยชน์ของสมาคม หรือ สาธารณประโยชน์ ซึ่งรัฐมนตรีสั่งเป็นหนังสือให้ยกเว้น เฉพาะกรณี</p> <p>(๒) การค้าของเก่า นอกจากการค้าของเก่าบาง ประเภทหรือบางชนิดซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นใน ราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นดังกล่าวใน วรรคก่อน เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศเพิกถอน การยกเว้นเสียทั้งหมด หรือแต่เพียงบางประเภท บาง ชนิดก็ได้ ผู้ค้าของเก่าประเภทหรือชนิดซึ่งได้มีประกาศ เพิกถอนการยกเว้นดังกล่าวแล้ว จำต้องรับใบอนุญาต ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจา นุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๕ คำร้องขอใบอนุญาตประกอบการ อาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่านั้น ท่านให้ทำตาม</p>	<p>มาตรา ๗ บุคคลใดประสงค์ประกอบกิจการค้าของเก่า ตามมาตรา ๖ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออก ใบอนุญาตที่มีอำนาจในท้องที่ที่จะประกอบกิจการนั้น ยกเว้น การค้าของเก่าที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทำการค้า</p> <p>การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ กำหนดรับรอง เสรีภาพในการประกอบอาชีพ</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และคำของแก้ พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติคำของแก้ พ.ศ.	เจตนารมณ์
แบบที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดีและยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต		
<p>มาตรา ๖ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ร้องขอตามความในมาตรา ๕ เว้นแต่ผู้นั้นจะมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป</p> <p>(๒) มีความรู้หนังสือไทยพออ่านออกเขียนได้</p> <p>(๓) เป็นผู้ที่ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามกฎหมายลักษณะอาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๕ หมวดที่ ๕ หมวดที่ ๖ หมวดที่ ๗ หมวดที่ ๘ และส่วนที่ ๙ หมวดที่ ๑ หมวดที่ ๒ หมวดที่ ๓ หมวดที่ ๔ หมวดที่ ๕ และหมวดที่ ๖</p>	<p>มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์</p> <p>(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย</p> <p>(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา หรือเคยได้รับโทษจำคุกในความผิดข้างต้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกินกว่าสามปี</p> <p>(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต</p> <p>(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีโทษเหตุตาม (๕) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี</p> <p>ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามให้ เป็นไปตามมาตรฐานของกฎหมายทั่วไปเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต และเป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๗)	
มาตรา ๑๑ ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมทุกปี	มาตรา ๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับร้านค้าของเก่าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต	กำหนดให้อายุใบอนุญาตมีอายุสามปี เพื่อลดภาระของประชาชนไม่ต้องมาขอต่ออายุใบอนุญาตทุกปี
	<p>มาตรา ๑๐ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการค้ำของเก่าต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบกิจการค้ำของเก่าในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้ได้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่</p> <p>การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมายื่นคำขออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และใช้วิธีการอำนวยความสะดวกในการต่ออายุใบอนุญาต คือเมื่อมีการยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตกรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมอีกร้อยละยี่สิบ</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>มาตรา ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง</p> <p>ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตได้</p>	<p>กำหนดให้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต เพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและรองรับการชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>กำหนดเพื่อแก้ไขปัญหากรณีผู้ขอใบอนุญาตที่ได้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาต แต่ไม่มาดำเนินการรับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียม</p>
<p>มาตรา ๘ ผู้ค้ำของเก่า ต้อง</p> <p>(ก) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้ำของเก่าไว้ ณ ที่ทำการค้ำของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้แจ้ง</p> <p>(ข) มีสมุดบัญชีสำหรับการค้ำของตนและจดรายการซื้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้ำลงไว้ทุกราย สมุดบัญชีตามที่กล่าวนี้ต้องทำตามแบบและนำมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตลงนามและประทับตราก่อนทุกเล่ม</p> <p>(ค) แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์ที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์ที่ได้มาโดยทางทุจริต</p> <p>(ข) ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ</p>	<p>มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาต มีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า “ค้ำของเก่า” พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ ร้านค้ำของเก่า และในกรณีการค้ำของเก่าด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า “ค้ำของเก่า” พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย</p> <p>(๒) มีบัญชีสำหรับการค้ำของตนและบันทึกรายการซื้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้ำลงไว้ทุกราย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) จัดทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ทรัพย์ให้ตรงกับเลขลำดับในบัญชีเพื่อสะดวกในการตรวจสอบ</p> <p>(๔) แจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์ที่มีผู้มาเสนอ</p>	<p>กำหนดหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ต้องปฏิบัติ โดยเป็นมาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของสาธารณะ และเป็นมาตรการเพื่อป้องกันการรับซื้อของโจร, พอกทรัพย์, หลบเลี่ยงภาษี และคุ้มครองผู้ซื้อจากการซื้อของที่มีตำหนิ โดยกำหนดให้รองรับกับการประกอบธุรกิจด้วยวิธีการผ่านสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>ให้หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตหรือผิดกฎหมาย</p> <p>(๕) แจ้งประวัติหรือข้อตำหนิที่เป็นสาระสำคัญของทรัพย์สินที่จำหน่ายหรือแถมให้ผู้จะซื้อหรือแลกเปลี่ยนทรัพย์สินทราบก่อนตกลงราคา</p> <p>(๖) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของร้านค้ำของเก่าให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข</p>	<p>กำหนดมาตรการให้ร้านค้ำของเก่าต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขด้วย เพื่อมิให้ประกอบกิจการที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนและสร้างความสะดวก รื้อนแก่ประชาชนรอบพื้นที่ร้านค้ำ</p>
<p>มาตรา ๖ ทวิ ใบอนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่า หากสูญหายไปในกรณีใดก็ตาม ให้ผู้รับใบอนุญาตไปขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันสูญหาย</p>	<p>มาตรา ๑๓ ในกรณีใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย</p>	<p>กำหนดระยะเวลาให้ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ทำใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ต้องขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต</p>
	<p>มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต</p> <p>(๑) เปลี่ยนชื่อร้านค้ำของเก่า</p> <p>(๒) เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มประเภทการค้าของเก่า</p>	<p>เพื่อให้ข้อมูลใบอนุญาตเป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกในการจัดการฐานข้อมูลและตรวจสอบของหน่วยงาน</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	(๓) กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล เปลี่ยนแปลงผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคล ในใบอนุญาต	
	มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายร้านค้าของเก่าไปอยู่ที่แห่งใหม่ในเขตท้องที่เดิม ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ย้ายได้ การย้ายร้านค้าของเก่าไปอยู่ที่แห่งใหม่ในเขตท้องที่อื่น ให้แจ้งเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในเขตท้องที่เดิม และดำเนินการขออนุญาตใหม่ตามมาตรา ๗	กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะย้ายร้านค้า ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตก่อน กำหนดให้สอดคล้องตามขอบเขตอำนาจของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในแต่ละพื้นที่
มาตรา ๑๑ ทําเนาใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมทุกปี	มาตรา ๑๖ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบกิจการค้ำของเก่าโดยมี	กำหนดให้ผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทโดยธรรมสามารถรับโอนใบอนุญาตและดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาต เพื่อให้ธุรกิจครอบครัวสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นหลักประกันในทางธุรกิจได้

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่าเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาต การขอรับโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	
	มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่มีการเลิก ห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ	เพื่อกำหนดให้ใบอนุญาตสิ้นอายุพร้อมกับการ สิ้นสภาพของห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล
	มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการใน ระหว่างอายุใบอนุญาตหรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้ง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้า วันก่อนเลิกกิจการ	เพื่อให้ทางหน่วยงานของรัฐรับรู้ สถานะการดำเนินกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อให้มีสถิติข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน ทำให้การควบคุมดูแลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
มาตรา ๑๓ ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้น จนถึงพระอาทิตย์ตก นายตรวจและเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีตั้งให้มีหน้าที่ควบคุมการขายทอดตลาดและ ค้ำของเก่า ชอบที่จะเข้าตรวจใบอนุญาต สมุดบัญชี และ ทรัพย์สินของในร้านค้ำได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องนำ ใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของตามที่เรียกตรวจ ออกให้ตรวจโดยทันที	หมวด ๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการตรวจสอบและการ สอบสวนข้อเท็จจริง การพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอ ใบอนุญาต การตรวจสอบคุณสมบัติผู้ขอรับใบอนุญาต และ หน้าที่อื่นใด เพื่อเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานผู้ออก ใบอนุญาต	กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีความชัดเจน และสามารถกำกับดูแลได้อย่างประสิทธิผล มากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>(๒) มีหนังสือเรียกผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) เข้าไปตรวจร้านค้ำของเก่าในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของร้านค้ำของเก่าโดยเปิดเผย เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการประกอบกิจการค้ำของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สมุดบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารอื่นๆ หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) ตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีข้อมูลของการค้ำของเก่าที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๕) ตรวจค้นยานพาหนะเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะบรรทุกหรือซุกซ่อนของเก่าที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๖) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าและยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ได้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมาย</p> <p>เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือ</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	นอกเวลาทำการของร้านค้ำของเก่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณี ที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหาก ปล่อยให้เนิ่นนานออกไปจะเกิดอุปสรรคต่อการตรวจสอบ เพราะอาจมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือ หลักฐานไปจากเดิม	
	มาตรา ๒๐ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจ สถานที่ตามมาตรา ๑๙ (๓) ให้บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือผู้ดูแลร้านค้า อำนวยความ สะดวกชี้แจงและแสดงเอกสารหรือหลักฐาน รวมทั้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบใบอนุญาต สมุดบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารอื่น ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความประสงค์	กำหนดให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานประกอบการต้องให้ความร่วมมือกับ พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ ผู้ใดฝ่าฝืน บทบัญญัตินี้จะมีความผิดทางอาญาด้วย
	มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด	เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้อย่าง ชัดเจน
	มาตรา ๒๒ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจ หน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)	
	มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p style="text-align: center;">หมวด ๓ การควบคุมและการอุทธรณ์</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๔ เมื่อความปรากฏต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการดังต่อไปนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p style="text-align: center;">(๑) ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p style="text-align: center;">กำหนดมาตรการบังคับทางปกครอง เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการอยู่ในกรอบของกฎหมาย โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งผู้ได้รับใบอนุญาตให้ระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไขได้ตามที่มีเหตุอันสมควร เพื่อให้โอกาสผู้ได้รับใบอนุญาตก่อนถูกพักใช้ใบอนุญาต กรณีการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒๔ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p style="text-align: center;">เพื่อให้มาตรการบังคับทางปกครองมีความต่อเนื่องและบรรลุผลแห่งการบังคับ</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบ กิจการค้ำของเก่าในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้	
มาตรา ๙ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเพิกถอน ใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ (๑) (๒) หรือต้องคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุกตามความผิดซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตรา ๖ (๓) หรือต้องคำพิพากษาในฐานทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ถึงสองครั้งในปีเดียวกัน	มาตรา ๒๖ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมี พฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๘ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗) (๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ มาแล้ว สี่ครั้ง (๓) ใช้หรือยินยอมให้ใช้ร้านค้าของเก่ากระทำความผิด เกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวล กฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินตามประมวล กฎหมายอาญา	กำหนดมาตรการลงโทษทางปกครอง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิก ถอนใบอนุญาตได้ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตมี พฤติการณ์ตามที่กำหนด เพื่อเป็นการป้องกัน และรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม
มาตรา ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ ออกให้แล้วก็ดี ท่านว่าเสนาบดีจะสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ของเจ้าพนักงานก็ได้ แต่ผู้ร้องหรือผู้รับใบอนุญาตต้อง ยื่นคำร้องต่อเสนาบดีภายในสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับ คำบอกกล่าวคำสั่งของเจ้าพนักงานเป็นต้นไป	มาตรา ๒๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออก ใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต หรือผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตซึ่ง เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพัก ใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่ง	กำหนดสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ต่อรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย และคำวินิจฉัย ของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และคำของแก้ พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติคำของแก้ พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๕) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๒๖ (๓) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต</p>	<p>กำหนดให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนระหว่างที่มีการพิจารณาอุทธรณ์</p>
<p>มาตรา ๑๒ จัตวา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>	<p>หมวด ๔ บทกำหนดโทษ</p> <hr/> <p>มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำ</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	ความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	
<p>มาตรา ๑๒ ผู้ใดประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเกี่ยวกับการขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๒๙ ผู้ใดประกอบกิจการค้ำของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือประกอบกิจการค้ำของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>กำหนดโทษแก่ผู้ไม่มีใบอนุญาตประกอบอาชีพหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่ยังประกอบอาชีพ โดยไม่กำหนดโทษจำคุก เนื่องจากไม่ได้เป็นการกระทำความผิดที่ร้ายแรงต่อชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สินของบุคคล</p>
	<p>มาตรา ๓๐ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>กำหนดโทษแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแต่ยังประกอบกิจการอยู่</p>
<p>มาตรา ๑๒ ทวิ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ทำการขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าโดยใบอนุญาตขาดอายุหรือทำการขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๘ (ก) (ข) (ง) หรือมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>มาตรา ๓๑ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>กำหนดโทษกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค่าของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
<p>มาตรา ๑๒ ตริ ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าผู้ใดไม่แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ ทันทันทีเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินอันเป็นโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>กำหนดโทษกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตไม่แจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอให้หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตหรือผิดกฎหมาย และกรณีไม่แจ้งประวัติหรือข้อตำหนิติที่เป็นสาระสำคัญของทรัพย์สินที่จำหน่ายหรือแถมให้ผู้จะซื้อหรือแลกเปลี่ยนทรัพย์สินทราบก่อนตกลงราคา เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค</p>
	<p>มาตรา ๓๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>กำหนดโทษอาญากรณีที่มีการขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่</p>
	<p>มาตรา ๓๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว</p>	<p>กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นการลดจำนวนคดีที่เข้าสู่ศาล และเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับ</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาตามวรรคสอง ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>ผู้กระทำความผิดเล็กน้อย ลดชั้นตอนและค่าใช้จ่ายในกรณีต้องขึ้นศาล อีกทั้งยังเป็นการประหยัดทั้งเวลาและงบประมาณของรัฐ และลดภาระของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินคดี</p>
<p>มาตรา ๑๔ บุคคลใดประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าอยู่ในวันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป</p>	<p>บทเฉพาะกาล</p> <hr/> <p>มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
	<p>มาตรา ๓๖ คำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ให้ถือว่าเป็นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณา</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติค้ำของเก่า พ.ศ.	เจตนารมณ์
	<p>๓. การต่ออายุใบอนุญาต อัตรา ร้อยละ ห้าสิบ ของ ใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ ต่อฉบับ</p> <p>ในการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยค้ำถึงขนาด ลักษณะ จำนวนหรือประเภทของการประกอบกิจการ ค้ำของเก่าก็ได้</p>	